

Naturalisatie van Delavigne, Jean-Pierre Alfred
en 19 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Jean-Pierre Alfred Delavigne en 19 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De Franse verzoeker Jean-Pierre Alfred Delavigne, genoemd in artikel 1, onder 1, werd in 1936 in Nanterre (Frankrijk) geboren en woont sedert 1946 in ons land. Hij heeft zich de Nederlandse leefwijze eigen gemaakt. Als elektromonteur voorziet verzoeker in zijn onderhoud.

De staatloze verzoeker Antoon Everhartz, genoemd in artikel 1, onder 2, is hier te lande geboren en getogen en voelt zich Nederlander. Zijn echtgenote en zijn kinderen bezitten de Nederlandse nationaliteit. Als bode bij een steenkolenmijn verdient hij het brood voor zich en de zijnen.

Istvan Fogarasy, de Hongaarse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 3, werd in 1918 te Boedapest (Hongarije) geboren. Toen hij vijf jaar oud was, kwam hij met een kindertransport naar ons land, waarna hij werd opgenomen in een Nederlands pleeggezin. Verzoeker is gehuwd met een van oorsprong Nederlandse vrouw. Als banketbakker heeft hij voldoende inkomsten voor zich en zijn echtgenote.

In artikel 1, onder 4, wordt voorgedragen de Poolse verzoekster Ruth Haarpuder, van echt gescheiden van Rubin Morsel. Zij werd in 1926 te Berlijn (Duitsland) geboren. Als gevolg van de Jodenvervolgving vluchtten haar ouders in 1938 naar ons land. Na haar huwelijk in december 1948 vertrok verzoekster naar Frankrijk. Sedert 1953 is zij echter weer hier te lande gevestigd. Adressante is in onze samenleving opgenomen. Als secretaresse heeft zij genoegzame inkomsten.

De Joegoslavische verzoeker Franc Lesnjak, genoemd in artikel 1, onder 5, werd in 1899 te Sentjernej (Joegoslavië) geboren en woont sedert 1929 in ons land. Hij heeft zich aangepast aan de Nederlandse zeden en gewoonten. Vanaf zijn komst hier te lande tot 1945 was verzoeker als mijnwerker werkzaam; hij geniet thans pensioen.

De Hongaarse verzoekster Aranyka Anna Aloysia Migaly, weduwe van Karoly Bründlmeier, wordt voorgedragen in artikel 1, onder 6. Zij werd in 1885 te Kassa in Hongarije geboren. Tegen het einde van 1944 ontvluchtte zij met haar echtgenoot haar geboorteland. Na een verblijf in Oostenrijk en Duitsland werd zij in 1950 in ons land toegelaten. Verzoekster voelt zich hier thuis en hoopt mede door haar naturalisatie nog eenmaal in de gelegenheid te zijn haar in Hongarije verblijvende kinderen te kunnen bezoeken. Zij is opgenomen in een bejaardentehuis en ontvangt een uitkering ingevolge de Algemene Ouderdoms Wet.

Milan Tomaz Papez, de Joegoslavische verzoeker genoemd in artikel 1, onder 7, werd in 1927 te Sela (Joegoslavië) geboren. Toen hij een jaar oud was vestigden zijn ouders zich in Nederland; sindsdien heeft verzoeker hier onafgebroken gewoond. Hij voelt zich Nederlander. Zijn broer werd de Nederlandse nationaliteit verleend door naturalisatie bij de wet van 6 maart 1958, *Sib.* 109. Verzoeker is R.K. priester.

De Duitse verzoekster Alice Maria Prins, genoemd in artikel 1, onder 8, werd in 1920 te Flensburg (Duitsland) geboren

en verblijft sedert haar prille jeugd in ons land. Zij is grootgebracht in een Nederlands pleeggezin en ook thans woont zij nog bij haar pleegmoeder. Als hulp in de huishouding voorziet zij in haar onderhoud.

De Italiaanse verzoeker Gualtiero Antonio Ros, genoemd in artikel 1, onder 9, werd in 1929 te Caneva (Italië) geboren en woont sedert 1949 in ons land. Mede door zijn huwelijk met een van origine Nederlandse vrouw kan hij als ingeburgerd worden beschouwd. Als tolk bij de Staatsmijnen heeft hij genoegzame inkomsten voor zich en zijn echtgenote.

De verzoekster Soi Ngo Cornelia Tjoeng, genoemd in artikel 1, onder 10, werd in 1926 te Pemangkat (Indonesië) geboren en bezit de Indonesische nationaliteit. Sedert 1951 is zij in ons land gevestigd. Zij wordt door haar Nederlandse omgeving aanvaard. Als kapster en schoonheidsspecialiste voorziet verzoekster in haar onderhoud.

De in artikel 2 voorgedragenen worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht; diegenen van hen, die de Indonesische nationaliteit bezitten of bezeten hebben, omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren, dan wel omdat zij ten gevolge van hun repatriëring uit Indonesië in omstandigheden verkeren waardoor betaling van het wettelijk verschuldigde bedrag redelijkerwijze niet verlangd kan worden; de verzoekers genoemd onder 1, 4 en 7 om hierna te noemen redenen.

De staatloze verzoeker Diedericus Johannes Gereking, genoemd in artikel 2, onder 1, werd in 1914 te Nieuwer-Amstel geboren en bezat de Nederlandse nationaliteit. Hij verloor deze door in 1939 in dienst te treden van het Franse Vreemdelingenlegioen. In 1941 deserteerde hij. Verzoeker verblijft sedert het einde van de oorlog weer onafgebroken in ons land. Als bouwvakarbeider verdient hij het brood. Overeenkomstig de tot nu toe gevolgde gedragslijn met betrekking tot personen die vóór de Tweede Wereldoorlog hun Nederlander-schap verloren ingevolge het bepaalde bij artikel 7, onder 4°, van de wet op het Nederlandschap en het ingezetenschap, wordt deze verzoeker voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht.

Josias Hubertus Habibuw, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 2, werd in 1926 te Djokjakarta (Indonesië) geboren. Sedert 1947 is hij onafgebroken in Nederlandse militaire dienst. In 1952 vestigde hij zich komende van Nederlands-Nieuw-Guinea in ons land. Van 1953 tot 1954 maakte hij deel uit van het Nederlands Detachement Verenigde Naties in Korea en van 1957 tot begin 1959 van de Troepenmacht in Suriname. Verzoeker bekleedt de rang van sergeant bij de Koninklijke Landmacht.

De verzoeker Hendrik Alexander Kohlbrugge, genoemd in artikel 2, onder 3, werd in 1920 te Djatinegra (Indonesië) geboren en is Nederlander van origine. Hij vervulde zijn dienstplicht in het K.N.I.L., waarvan hij in 1946 tot 1950 als beroepsmilitair deel uit maakte. In december 1951 opteede verzoeker voor de Indonesische nationaliteit. Hij kwam in februari 1958 naar ons land. Als wagenpoetsers verdient hij het brood.

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

De verzoeker Jerzy Kraszewski, genoemd in artikel 2, onder 4, werd in 1925 te Karlowicze (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. In 1939 na de bezetting van zijn vaderland werd hij naar Rusland gedeporteerd. In 1942 trad hij in dienst van het Poolse leger onder geallieerd commando. Verzoeker nam o.a. deel aan de veldtocht in Italië. Na zijn demobilisatie kwam hij in 1947 naar ons land. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw is hij geheel ingeburgerd. Als fabrieksarbeider voorziet adressant in het onderhoud van zich en zijn gezin. In verband met de door verzoeker aan de geallieerde zaak bewezen diensten komt het billijk voor hem kosteloze naturalisatie te verlenen.

In artikel 2, onder 5, wordt voorgedragen de verzoeker Willem Henri Pflug. Deze werd in 1934 te Rangkasbetoeng (Indonesië) uit Nederlandse ouders geboren. Hij verloor zijn oorspronkelijke nationaliteit ten gevolge van de door zijn vader uitgebrachte optie voor het Indonesische staatsburgerschap. Verzoeker verblijft sedert maart 1958 in ons land. Hij volgt een opleiding aan een Hogere Technische School.

De verzoekster Alice Georgine Radsey, genoemd in artikel 2, onder 6, werd in 1886 te Kota Radja (Indonesië) als Nederlandse geboren. Uit vrees voor armlastigheid opteerde zij op 26 december 1951 voor de Indonesische nationaliteit. Verzoekster woont sedert februari 1958 in ons land. Zij verblijft in een bejaardencentrum en geniet ondersteuning.

Albertus Schütte, voorgedragen in artikel 2, onder 7, is oud-Nederlander, die ingevolge artikel 7, onder 5°, van de wet op het Nederlanderschap en het ingezetenschap op 1 januari 1953 zijn Nederlandse nationaliteit heeft verloren. Weliswaar heeft verzoeker in de jaren 1949/1950 nog verschillende malen getracht een nieuw Nederlands paspoort te verkrijgen, maar hij verzuimde de kennisgeving te doen dat hij Nederlander wenste te blijven, waartoe hij alsnog de gelegenheid had krachtens de wet van 6 augustus 1949, *Stb. J 359*. De Nederlandse instantie waartoe de betrokkene zijn aanvragen richtte, heeft kennelijk nagelaten hem op bovenbedoelde mogelijkheid te wijzen. In verband hiermede komt het de ondergetekende billijk voor deze verzoeker, aan wie op grond van het bepaalde bij artikel 3 bis van de wet op het Nederlanderschap en het ingezetenschap reeds eenmaal kosteloze naturalisatie werd verleend, het Nederlanderschap andermaal te verlenen thans met afwijking van het vereiste inzake de betaling van het wettelijk verschuldigde bedrag.

De verzoeker Samuël Jacobus Siahajja, genoemd in artikel 2, onder 8, werd in 1925 te Rantepao (Indonesië) geboren en is sedert 1951 in ons land woonachtig. Sedert september van laatstgenoemd jaar is hij werkzaam bij het Commissariaat Ambonezenzorg, distrikt Noord. Als zodanig heeft hij genoegzame inkomsten voor zich en zijn gezin.

Bob de Vries, de verzoeker, genoemd in artikel 2, onder 9, werd in 1935 te Brastagi (Indonesië) geboren en is Nederlander van origine. In 1950 vestigden zijn ouders zich met hun kinderen in ons land. Verzoekers vader opteerde in 1951 voor de Indonesische nationaliteit, in welke optie adressant was begrepen. Mede in verband met zijn werkkring zou verzoeker gaarne in zijn oorspronkelijke nationaliteit worden hersteld. Hij heeft een aantal jaren als matroos bij de koopvaardij gevaren en volgt thans een opleiding voor stuurman bij de kleine handelsvaart.

De verzoeker Jan van Weelden, genoemd in artikel 2, onder 10, werd in 1896 te Amsterdam uit Nederlandse ouders geboren. In 1923 vestigde hij zich met zijn echtgenote in het voormalige Nederlands-Indië. Na de soevereiniteitsoverdracht opteerde verzoeker uit maatschappelijke overwegingen voor de Indonesische nationaliteit. Reeds spoedig kreeg hij spijt van zijn besluit en in december 1958 keerde hij naar zijn geboorteland terug. Verzoeker geniet ondersteuning.

Met uitzondering van de Franse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 1, de Hongaarse verzoekers, genoemd in artikel 1, onder 3 en 6, de Poolse verzoekster, genoemd in artikel 1, onder 4, en de Joegoslavische verzoekers, genoemd in artikel 1, onder 5 en 7, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit bezitten, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Franse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 1, zal de Franse nationaliteit eerst verliezen na het verkrijgen van een machtiging tot het aanvaarden van de Nederlandse nationaliteit. Hij heeft daartoe reeds stappen ondernomen.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.